

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

CĂTRE,

Biroul Permanent al Camerei Deputaților

În conformitate cu prevederile art. 74, alin. 4 din Constituția Româniea precum și ale art. 86 din Regulamentul Camerei Deputaților vă înaintez, alăturat, spre dezbateră și aprobare, **propunerea legislativă pentru instituirea impozitului anual asupra averii.**

INIȚIATOR,

Mugurel SURUPĂCEANU - deputat P.S.D.

EXPUNERE DE MOTIVE

Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare **instituirea impozitului anual asupra averii** persoanelor fizice.

Criza economică și financiară globală se manifestă în continuare și are efecte mult mai mult și mai dur resimțite de statele emergente și cele în dezvoltare decât de statele avansate, perspectivele economice fiind incerte și supuse unor riscuri deloc neglijabile.

Contractia economică care a avut loc în România, pe parcursul anului 2009, în contextul provocărilor induse de criza mondială globală, a făcut ca deficitul bugetar să se situeze la 4,6% din PIB, pentru ca ulterior să ajungă la 7,3% din PIB.

În acest context economic național și internațional, România se confruntă cu scăderea semnificativă a veniturilor bugetare, fiind nevoită să adopte măsuri pentru reducerea deficitului bugetar tocmai într-o perioadă în care economia globală este în recesiune, precum și de a promova măsuri de reforme structurale importante într-o perioadă în care dificultățile sociale se acutizează.

Ca urmare, concomitent cu aplicarea unor măsuri dure de reducere a cheltuielilor bugetare se impune instituirea unor măsuri de sporire a veniturilor bugetare, atât prin identificarea și atragerea unor noi resurse, cât, mai ales, prin combaterea evaziunii fiscale.

Există state europene care au introdus, în cadrul regimurilor lor fiscale, un impozit asupra averii persoanelor fizice, dintre care menționăm:

- Franța: *impozitul de solidaritate pe avere*, cu un prag de 790.000 euro și cu rate de 0,55 % - 1,80 %;
- Norvegia: *impozitul pe avere*, cu rate de 0,90 % - 1,10 %;
- Elveția: *impozitul pe avere*, de maxim 1 % din activele nete, prelevat de cantoane și localități, acesta fiind cel mai vechi impozit ;

Alte state precum: Italia, Austria, Irlanda, Danemarca, Germania, Olanda, Luxemburg, Finlanda, Suedia și Spania au ales să aplice un alt tip de impozit, pe veniturile generate de elementele de patrimoniu.

Pornind de la considerentele și experiența acestor state, se impun și în România măsuri similare.

Prin această inițiativă legislativă, propun instituirea impozitului anual asupra averii persoanelor fizice, cu începere din anul 2010. Acest impozit se va calcula în funcție de patrimoniul deținut de persoana fizică sau familie, inclusiv cel aparținând copiilor minori.

Astfel, impozitul anual pe avere va fi în cuantum de 0,50 % pentru valoarea averii nete deținute, care depășește pragul de 500.000 euro în echivalent lei la cursul BNR la data de 31 decembrie a fiecărui an fiscal de referință (după deducerea unor sume – conform metodologiei ce va fi prevăzută în normele de aplicare).

Persoanele fizice rezidente vor plăti impozit anual pe avere pentru patrimoniul net deținut în țară și în străinătate iar cele nerezidente pentru patrimoniul net deținut în România, cu condiția respectării convențiilor internaționale pentru evitarea dublei impunerii.

Până la data de 30 iunie 2010, persoanele fizice vizate de prevederile acestei inițiative legislative vor depune declarația privind impozitul anual asupra averii existente la data de 31 decembrie 2009, la organul fiscal din aria domiciliului fiscal.

La stabilirea valorii patrimoniului pentru care se datorează impozit anual asupra averii se vor avea în vedere atât elemente de activ cât și cele de pasiv, inițiativa legislativă propunând și o serie de exonerări și deduceri.

Sunt impozabile, în sensul vizat de propunerea legislativă: ansamblul bunurilor imobiliare și mobiliare, drepturile bănești și valorile aparținând contribuabilului persoană fizică, soțului/soției, precum și copiilor minori în cazul în care sunt administratorii legali ai bunurilor acestora.

Considerăm că trebuie să facă obiectul exonerării de la plata impozitului pe avere:

- a) clădirile aparținând patrimoniului cultural național;
- b) mobilierul uzual al locuinței de domiciliu, cu excepția antichităților;
- c) drepturile de autor, drepturile de proprietate intelectuală aparținând contribuabilului sau moștenitorilor, care nu au făcut obiectul vreunei cesiuni;
- d) plasamente financiare : titluri de plasament, bonuri de trezorerie, contracte de asigurări de viață și altele asimilate;
- e) renta viageră;
- f) pensia privată capitalizată;
- g) părțile sociale și acțiunile deținute la societatea comercială la care persoanele fizice își exercită activitatea de bază;
- h) mașini și utilaje agricole precum și construcții agricole.

De asemenea, opinez ca la stabilirea impozitului pe avere datorat să se ia în calcul și datoriile care grevează bunurile ce compun patrimoniul, impozitele și taxele deja plătite pentru aceste bunuri, precum și să se procedeze la aplicarea unor deduceri personale și în funcție de numărul copiilor și numărul persoanelor în vârstă sau cu dizabilități, după caz, aflați în îngrijire.

Procedura de declarare și de calcul a impozitului anual pe avere se va stabili prin normele metodologice aprobate prin hotărâre de guvern, care vor prevedea atât nivelul deducerilor cât și formularele necesare, metodele de evaluare pe categorii de active și pasive, precum și precizări în sprijinul contribuabilului.

Acestea sunt considerentele pentru care vă propunem, spre dezbateră și aprobare, prezenta propunere legislativă.

INIȚIATOR,

Mugurel SURUPĂCEANU - deputat P.S.D.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

Lege

pentru instituirea impozitului anual asupra averii

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art.1. – (1) Prezenta lege reglementează cadrul legal pentru instituirea impozitului anual asupra averii, denumit în continuare „*impozit pe avere*”, precum și modul de calcul și de plată al acestuia.

(2) Impozitul pe avere constituie venit la bugetul de stat.

Art.2. – (1) Datorează impozit pe avere:

a) persoanele fizice rezidente, așa cum acestea sunt definite prin Legea nr.571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru bunurile, drepturile și valorile impozabile deținute în România, precum și pentru cele deținute în afara României;

b) persoanele fizice nerezidente, așa cum acestea sunt definite prin Legea nr.571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru bunurile deținute în România.

(2) Aplicarea prevederilor alin.(1) se face cu respectarea prevederilor convențiilor internaționale privind evitarea dublei impuneri.

Art.3. – Persoanele prevăzute la art.2 au obligația de a-si autoevalua averea în conformitate cu prevederile prezentei legi și în situația în care

valoarea neta a acesteia depaseste 500.000 de euro, de a declara anual impozitul pe avere până la data de 30 iunie a anului urmator, pentru anul fiscal incheiat, la organul fiscal din aria de competență.

Art.4. – Persoanele căsătorite, care conviețuiesc împreună și pentru care se aplică regimul matrimonial al comunității de bunuri, fac obiectul impunerii comune.

Art.5. – Impozitul pe avere datorat este în cuantum de 0,50 % aplicat la valoarea averii nete deținute, care depășește pragul de 500.000 euro în echivalent lei la cursul BNR, la data de 31 decembrie a anului fiscal încheiat, avere netă calculată în condițiile prezentei legi.

Art.6. –Baza de impozitare pentru calculul impozitului pe avere este constituită din ansamblul bunurilor, drepturilor și valorilor impozabile aparținând persoanelor a caror avere neta depaseste 500.000 de euro, precum și copiilor minori, în cazul în care sunt administratorii legali ai bunurilor acestora.

Art.7. – (1) Sunt exonerate de la plata impozitului pe avere:

- i) clădirile aparținând patrimoniului cultural național;
- j) mobilierul uzual al locuinței de domiciliu, cu excepția antichităților;
- k) drepturile de autor, drepturile de proprietate intelectuală aparținând contribuabilului sau moștenitorilor, care nu au făcut obiectul vreunei cesiuni;
- l) plasamente financiare : titluri de plasament, bonuri de trezorerie, contracte de asigurări de viață și altele asimilate;
- m)renta viageră;
- n) pensia privată capitalizată;
- o) părțile sociale și acțiunile deținute la societatea comercială la care persoanele fizice își exercită activitatea de bază;
- p) mașini si utilaje agricole precum si construcții agricole.

Art.8. – (1) În vederea calculului impozitului pe avere, se deduc, din baza de impozitare :

a) obligațiile care grevează bunurile, drepturile și valorile supuse impozitării, inclusiv ratele aferente împrumuturilor contractate sau impozitele și taxele, plătite în anul fiscal anterior depunerii declarației pentru impozitul pe avere;

b) cheltuieli efectuate pentru bunurile supuse impozitării, plătite în anul fiscal anterior depunerii declarației pentru impozitul pe avere

Art.9. – Pentru a beneficia de prevederile prevăzute la art. 7 și art. 8, persoanele fizice vor prezenta organelor fiscale documente justificative.

Art.10. – Nedeclararea tuturor bunurilor, drepturilor și valorilor impozabile aparținând persoanelor prevăzute la art.2, se consideră sustragere de la plata impozitului pe avere și va atrage după sine controlul averii pe ultimii 5 ani, precum și imputarea sumelor datorate, cu penalitățile legale, dacă fapta respectivă nu constituie infracțiune sancționată de lege.

Art.12. – Declarația privind impozitul pe avere cuprinde și veniturile obținute de persoanele fizice prevăzute la art.2.

Art.13. – (1) Modul de declarare și de plata a impozitului pe avere se stabilește prin norme metodologice aprobate prin hotărâre de guvern.

(2) Normele metodologice prevăzute la alin.(1) stabilesc, de asemenea, quantumul reducerilor aplicate asupra impozitului pe avere.

(3) Prin normele metodologice se stabilesc:

a) algoritmul de calcul al impozitului pe avere ;

b) metoda de evaluare, în cazul elementelor de patrimoniu sau bunurilor care nu au valoarea stabilită prin documente de proveniență sau prin declarația fiscală conform legii nr. 571 din 22 decembrie 2003 ;

c) modelul declarației de avere pentru fiecare persoanele fizice a caror avere neta depășește 500.000 euro, care va include bunurile, drepturile și valorilor impozabile precum și conținutul formularelor necesare în vederea aplicării prezentei legi .

Art.14. – (1) Prezenta lege intră în vigoare imediat după publicarea în Monitorul Oficial.

(2) Ministerul Finanțelor Publice are obligația ca în termen de maxim 60 de zile de la publicarea legii în Monitorul Oficial să elaboreze Normele metodologice de aplicare, ce vor fi aprobate prin Hotărâre a Guvernului României și publicate în maxim 30 de zile de la aprobare.